

Benvolguts socis i amics de Catalunya,

Abans de tot, voldria advertir que el butlletí mensual té l'ambició de presentar-vos un resum dels fets més destacables del mes des del dia 1 fins al 30 o 31, és a dir, està limitat cronològicament. Hi ha esdeveniments que es perllonguen en el temps i van més enllà dels trenta dies lineals. Per tant, el què diem un mes pot ser corregit el més següent en funció de l'evolució dels temes tractats.

Pel que fa a aquest últim butlletí de l'any us presentem un recull dels fets més rellevants de l'any 2023. Malgrat la política decebedora de les nostres institucions, la incertesa del futur més immediat, la manca d'estratègies unitàries, malgrat tot, hi ha hagut victòries, algunes força importants, i, en particular, un seguit d'esdeveniments que, darrerament, han trencat l'immobilisme polític en el que estàvem immersos i que cal remarcar.

1. La sentència (31 de gener de 2023) del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) sobre les ordres de detenció europea (OED) de Pablo Llarena contra el exiliats¹. Fins aleshores, les OED només es podien denegar si es demostrava que l'estat emissor vulnerava sistemàticament els drets fonamentals. Prevalia el principi de confiança mútua entre l'estat emissor i l'estat executor. La sentència del TJUE del 31 de gener va introduir el matís del risc individual acreditat, de vulneració de drets fonamentals. Aquest risc individual, demostrat, va dir el TJUE, és suficient per a denegar una OED. Aquest nou concepte s'anomena des de llavors "grup objectivament identificable de persones" (GOI) i és d'una importància cabdal. En el cas català, permet de fer entendre que els catalans en tant que GOI s'exposen a incórrer el risc d'un funcionament deficient de l'estat de dret espanyol. Encara que a Espanya no hi hagi vulneració sistèmica, certificada, de drets fonamentals. És a dir que el TJUE opta clarament per la reafirmació constitucional de la UE amb respecte estricte dels drets fonamentals.
2. El retorn inesperat de l'eurodiputada i consellera Clara Ponsatí el 28 de març de 2023², després de 6 anys d'exili. La consellera va poder tornar gràcies a la seva condició d'eurodiputada i, per tant, a la immunitat parlamentària inherent i gràcies també a la reforma del codi penal que va derogar el delictes de sedició. L'únic delictes de què la justícia espanyola encara acusava la consellera era el de desobediència el qual no comporta penes de presó. Tanmateix, els Mossos d'Esquadra la van detenir no obstant les credencials europees que la diputada va exhibir-hi i la van endur a la Ciutat de la Justícia on va romandre unes cinc hores. Tots recordem la imatge de la consellera mostrant les credencials europees al mossos en el moment de la seva detenció. Aquesta imatge és un testimoni fort que a Espanya no es respecta la immunitat parlamentària i no es respecta el dret europeu. La diputada va sortir lliure però amb la notificació de presentar-se a Madrid davant el jutge Llarena el 24 d'abril, cita a la qual la consellera no s'hi va presentar. El seu retorn va ser considerat un acte potent de sobirania política.

¹ Veieu el butlletí de gener 2023 dins l'apartat Newsletter a: <https://www.assemblea.fr/>

² Veieu el butlletí de març 2023 dins l'apartat Newsletter a: <http://www.assemblea.fr/>

3. Les eleccions municipals el 28 de maig 2023³ que van sacsejar el panorama polític tant a Espanya com a Catalunya. A Espanya el PSOE i Podemos, els partits governamentals, es van enfonsar totalment, Ciutadans va desaparèixer i PP i Vox van pujar. La situació va arribar a ser tan crítica que Pedro Sánchez, aplicant la famosa cita “la millor defensa és un bon atac”, va convocar eleccions generals anticipades immediatament, el 23 de juliol. Amb aquesta reacció enèrgica i radical va tallar ras i curt tots els comentaris i totes les crítiques sobre la davallada del poder territorial dels partits governamentals. I va obligar tots els partits, en particular, el PP, el seu adversari més amenaçador, a preparar-se per a un nou escrutini. A Catalunya els resultats van posar de manifest una baixada generalitzada respecte de les eleccions de 2019 -concretament per una pèrdua de 350 000 vots- dels partits dits independentistes. Aquesta caiguda va ser provocada pel elevat abstencionisme (44,44% al 2023 contra 35,17% al 2019) al qual es va haver d’afegir els vots nuls i blancs, com a resposta d’una franja de l’electorat independentista que va voler manifestar el seu descontentament amb les polítiques dels líders independentistes. JUNTS, tot i que també va perdre vots es va salvar del marasme generalitzat pel bon resultat obtingut a Barcelona. ERC va perdre 300 000 vots i va passar de ser un partit hegemònic a Catalunya a quedar en tercera posició, per darrera del PSC i de JuntsxCat. La CUP va tornar a quedar fora de Barcelona i Lleida, va perdre els dos regidors que tenia a Tarragona però va guanyar la batllia de Girona gràcies a un pacte amb JUNTS i ERC.
4. La victòria de Xavier Trias (JUNTS) a les eleccions municipals i l’aliança Colau-PP per a fer batlle de Barcelona Jaume Collboni (PSC). El retorn de Xavier Trias a la política i la seva victòria a les eleccions municipals (maig 2023) van crear sorpresa i l’esperança de tenir un batlle independentista. Era, alhora, el just retorn del que anys abans havia sigut descartat per maniobres difamadores totalment falses i iniquès. Però alguns es van sentir ofesos de veure l’independentisme, malgrat tot els esforços per combatre’l, dempeus i previsiblement ocupant el principal lloc de prestigi com és la batllia de Barcelona. La ràbia de la derrota va instigar l’aliança dels comuns, PSC i PP i Jaume Collboni, el candidat socialista, esdevingué batlle de Barcelona (17 de juny). És la tercera vegada consecutiva que l’oposició fa mans i mànigues per a impedir una Barcelona independentista. La primera va ser l’any 2015. Xavier Trias era batlle, un batlle que tenia moltes possibilitats de repetir en el càrrec. El diumenge precedint les eleccions, el diari El Mundo va publicar una informació, que avui tothom reconeix que era falsa, segons la qual Xavier Trias amagava uns comptes bancaris a Suïssa. Trias va perdre les eleccions per culpa d’aquesta campanya difamatòria, que Ada Colau va utilitzar en favor seu. La segona va ser a les eleccions del 2019. La repressió era intensa, Ernest Maragall, candidat d’Esquerra Republicana, va guanyar les eleccions i hauria d’haver estat el batlle. Però Ada Colau, que havia estat segona, va ser elegida amb els vots dels comuns, del PSC i del partit de Manuel Valls. Va ser una maniobra personal? Una maniobra d’estat? La tercera ha estat enguany on Xavier Trias, guanyador en vots, s’ha vist arrabassar la batllia amb una clara intenció de barrar el pas a l’independentisme. Almenys ha servit per a deixar ben clar que el PSC, els comuns i el PP estan units pel seu espanyolisme i lligats contra l’independentisme.
5. Les eleccions legislatives del 23 de juliol 2023. Els resultats deplorables del PSOE i Sumar en les eleccions autonòmiques i municipals (28 maig 2023) van esperonar el líder socialista el qual va anticipar les eleccions legislatives previstes a final d’any. La decisió de Pedro Sánchez, com hem dit més amunt, va sobtar tothom i va mostrar la seva capacitat de reacció, enèrgica i dinàmica. Les enquestes preveïen una victòria folgada del bloc format pel PP i Vox; les urnes, tanmateix, van evidenciar que els populars no sumaven majoria absoluta amb Vox, malgrat haver guanyat els comicis (PP 137 escons + Vox 33 + UPN 1 = 171). El PSOE, per la seva banda, amb 122 escons quedava lluny dels 176 indispensables per a assolir la majoria absoluta. L’ombra d’una

³ Veieu el butlletí de maig 2023 dins l’apartat Newsletter a: <http://www.assemblea.fr/>

repetició electoral s'estenia per damunt dels blocs i l'única alternativa que s'oferia al PSOE era formar una coalició molt ampla no només amb Sumar, els seus companys de govern, sinó amb altres partits nacionalistes, regionalistes i independentistes on, finalment, els set vots de JUNTS van ser clau. (PSOE 122 vots + Sumar 31 + ERC 7 + JUNTS 7 + EH Bildu 6 + PNB 5 + CC 1 = 179 escons).

Val a dir que l'estratègia de JUNTS ha donat resultats. El fet de sortir del govern i desmarcar-se de la política sotmesa al PSOE practicada per ERC ha revestit JUNTS d'una aparença més creïble, per la qual cosa, probablement, JUNTS va perdre menys vots que ERC a les eleccions municipals i va perdre 1 escó a les eleccions del 23 J contra 6 d'ERC.

6. La tornada de Valtònc a Mallorca. El raper Valtònc, àlies de Josep Miquel Arenas, va retornar a Mallorca el 28 d'octubre⁴ després de viure gairebé sis anys a Bèlgica, exiliat. I va tornar amb el cap ben alt amb l'aurèola d'aquell que no s'ha sotmès a l'estat espanyol. Valtònc havia estat condemnat a tres anys i mig de presó per la lletra de les seves cançons. La seva condemna va prescriure al març però el jutge no ho va comunicar als advocats de la defensa. Finalment, va poder anar a casa seva i abraçar la seva família i els seus amics. Continuarà vivint a Brussel·les, on té ara la seva vida però lliure de poder viatjar.
7. El català al congrés espanyol i l'oficialitat del català a les institucions europees⁵. A conseqüència de l'aritmètica electoral del 23 de juliol, una de les condicions perquè JUNTS votés la candidata socialista, Francina Armengol, a la presidència del *Congreso* espanyol va ser la reconeixença de les llengües catalana, èuscar i gallec en el *Congreso* espanyol. I així va ser com el 19 de setembre 2023 en el primer ple del Parlament espanyol es va sentir parlar català, èuscar i gallec des del faristol. Un gran canvi si tenim en compte que fins aleshores quan un diputat gosava parlar una d'aquestes llengües, com a mínim, es veia cridat a l'ordre per els precedents presidents del Parlament espanyol; alguns diputats inclús han estat expulsats de l'hemicicle per aquest motiu.

D'una altra banda, l'oficialitat del català, l'èuscar i el gallec a les institucions europees va ser una condició prèvia a la investidura de P. Sánchez com a president del *gobierno*. A hores d'ara, Pedro Sánchez ha estat investit president del *gobierno* (16 de novembre 2023) i les llengües catalana, l'èuscar i el gallec encara no han estat aprovades com a llengües oficials a la U.E. Sembla que alguns estats tenen reticències, tot i que "Plataforma per la llengua", organització no governamental l'objectiu del la qual és la defensa del català, afirma que no hi ha cap impediment legal que faci impossible l'oficialitat i que només és una qüestió de voluntat política. Per tant, l'oficialitat d'aquestes llengües és una assignatura pendent que hauria de resoldre's aquest any 2024 durant la presidència de Bèlgica, atès que l'estat espanyol va acabar la seva presidència el 31 de desembre 2023. Bèlgica ja ha dit que hi estava d'acord per a tractar aquesta qüestió.

8. El mes de desembre. La llei d'amnistia, que ha començat a tramitar-se aquest mes de desembre i en contra de la qual han esclatat, abans de desembre, sobre tot a Madrid però també a altres ciutats espanyoles i també a Barcelona, manifestacions, protestes amb més o menys violència, com ja havíem destacat en els butlletins d'octubre i novembre; és sens dubte l'esdeveniment més d'important.

⁴ Veieu el butlletí d'octubre 2023 dins l'apartat Newsletter a: <http://www.assemblea.fr/>

⁵ Veieu el butlletí de setembre 2023 dins l'apartat Newsletter a: <http://www.assemblea.fr/>

Aquesta llei hauria d'entrar en vigor a l'abril proper però la guerra desfermada pels jutges hostils pot no impedir la seva aplicació, però sí dificultar-la al màxim amb estratègies dilatòries de tota mena.

En principi, un cop la proposició de la llei d'amnistia ha estat presa en consideració (12 de desembre 2023) continuarà el seu camí parlamentari: ja en 2024, el dia 3 de gener es tanca el termini per a presentar esmenes a la totalitat. Presumiblement els partits del bloc de dretes PP i Vox n'hauran presentat. Seguidament, el Ple es tornarà a reunir, dimecres dia 10, per a procedir al debat sobre la totalitat i a continuació serà el torn de les esmenes a l'articulat. Tot plegat els càlculs situen l'aprovació del text a la Cambra Baixa a finals de gener. Aleshores el text aniria al Senat on el PP té majoria i l'obstrucció serà més efectiva. Els populars ja van modificar el reglament de la Cambra Alta per poder bloquejar la llei d'amnistia durant dos mesos. Després del temps que sigui i un cop rebutjada al Senat, la llei tornarà al Congrés on, en un Ple, hauria de ser aprovada de forma definitiva a la Cambra Baixa per a, al cap d'uns dies, fer que s'inscrigui al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE). Aleshores començaran els entrebancs per a la seva aplicació. Us anirem informant mensualment de l'evolució del tema.

Ara per ara, ja tenim una punyalada per l'esquena sota la forma del reial decret llei 6/2023 aprovat pel PSOE i Sumar el qual, segons va alertar la diputada Miriam Noguera "posava en risc" l'aplicació de la llei de l'amnistia. Es tracta d'un decret que, essencialment, comporta canvis legislatius dirigits a modificar la llei d'enjudiciament civil, però els socialistes van incorporar-hi l'article 43 bis que estipula que, qualsevol jutge o tribunal pot suspendre l'aplicació de la llei d'amnistia si considera "necessària" la resposta que el TJUE hagi de donar a una qüestió prejudicial "directament vinculada amb l'objecte del litigi" que ja hagi plantejat un altre tribunal abans. És a dir, si el Tribunal Suprem presenta una prejudicial al TJUE plantejant un dubte sobre, per exemple, la compatibilitat amb el dret europeu d'amnistiar Carles Puigdemont i Toni Comín pel delictes de malversació el jutge o tribunal qualsevol haurà de suspendre el procediment i l'aplicació de l'amnistia fins que el TJUE no doni una resposta a la qüestió prejudicial emesa pel Tribunal Suprem.

9. A part de l'amnistia tan comentada i esbombada hi va haver d'altres condicions perquè JUNTS acceptés de votar Pedro Sánchez president del *gobierno*: La nominació d'un mitjancer i verificador, la tasca del qual és vetllar per el compliment i el seguiment dels acords, per exemple. La fundació suïssa Henri Dunant reconeguda per la seva experiència en processos de pau i de diàleg polític serà la coordinadora i el diplomàtic salvadorenc Francisco Galindo el responsable i la seva cara visible. Francisco Galindo ha estat ambaixador d'El Salvador a Colòmbia i a França i representant de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR) en diversos països. Francisco Galindo no treballarà sol sinó amb altres dirigents polítics d'un nivell important la identitat dels quals en aquests mecanismes de mediació i verificació, no acostuma a fer-se pública.
10. Cal recordar, fruit del pacte ERC-PSOE, el traspàs parcial de Rodalies i la condonació de una part del deute fiscal de la Generalitat. Ambdós acords són en curs de debat actualment. El PSOE també es va comprometre a tirar endavant les comissions d'investigació sobre el programari d'espionatge Pegasus que va espionar activistes independentistes, sobre l'"Operació Catalunya", la conspiració policial impulsada pel Govern espanyol que va tenir per objectiu frenar el procés independentista català, sobre els atemptats de l'agost 2017 a Barcelona i Cambrils i sobre la pràctica del "lawfare".
11. La llista cívica de l'ANC. La posició de l'ANC és de total oposició al pactisme tant de JUNTS com d'ERC perquè impliquen una renúncia a la via unilateral i un retrocés en el camí cap a la independència. Per aquesta raó i atès que consta en el full de ruta l'ANC ha decidit d'impulsar

la llista cívica que adoptarà la forma d'una agrupació d'electors. En els mesos vinents s'organitzaran debats amb l'objectiu d'enllestir-la.

12. El discurs del rei. El discurs del rei d'enguany (24 de desembre) ha estat en la línia del memorable discurs del 3 d'octubre 2017. El rei ha sortit de la seva neutralitat a la qual està obligat pel seu paper de monarca defensor de tots els espanyols i ha pres partit per les forces més reaccionàries. S'ha ingerit en política i s'ha situat en contra de l'amnistia, en contra de Pedro Sánchez i del *gobierno*, és a dir, en contra de la majoria democràticament expressada pels espanyols. És un gest que mostra la seva fragilitat. Un gest que mostra que se sent pressionat i amenaçat per un *gobierno* que ha pactat amb els independentistes i que emprèn un camí que el rei vol defugir com sigui. A sobre, la monarquia espanyola està tacada per la corrupció i els escàndols dels membres d'una família poc decorosa la qual cosa accentua la seva feblesa. Per tot això el rei, en el seu discurs nadalenc s'ha refugiat en el marc de la Constitució amb interpretació franquista. Val a dir que tampoc no és una sorpresa. El podeu escoltar mitjançant aquest enllaç:

https://twitter.com/CasaReal/status/1739012105611694258?ref_src=twsrc%5Etfw

Ara que acaba l'any volem aprofitar per donar-vos les gràcies pel vostre suport que ha fet possible assolir nous objectius per a la difusió de la situació de Catalunya a França. Volem continuar treballant perquè els projectes i accions de l'associació ajudin a fer conèixer Catalunya a un públic com més va més ampli de la societat francesa.

És per això que us animem a involucrar-vos en la realització dels nostres anhels polítics. No dubteu en contactar-nos a: france@assemblea.cat

També us recordem l'adreça de la nostra web: <http://www.assemblea.fr/>

Aquest 2024 continuarem avançant pel camí de la independència.

BONES FESTES I FELIÇ ANY NOU!!!

L'equip de coordinació de l'ANC França